

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
краймъ рускихъ святѣ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Библіотека наїзнамъ повѣстей" виходить по 2 почат. ар-
кушъ кожного 15-го и послѣднаго для кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и експедиція підъ Ч. 44 улица
Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламиція належить пересыпать
підъ адресомъ: редакція и администрація "Дѣла" Ч. 44 ул.
Галицка.

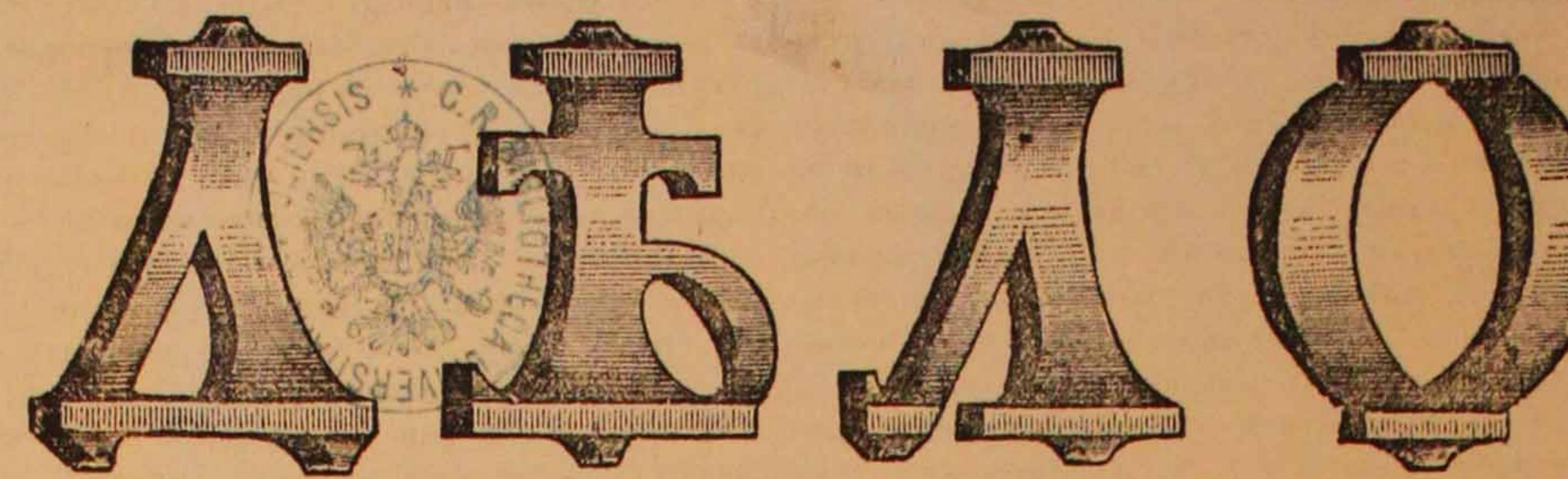
Рукописи не вкортаються толькъ на попереднє вісторе
вье.

Поодиноки членою стоять 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. єсть одни
строчки початної.

Рекламиція неопечатаній вольнѣ бѣт порта.

Предплату належить пересыпать франко (наилучше
поштовимъ переказомъ) до: Администрації часописа "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44

Предплата на "Дѣло" для Австроїї:		для Россії:	
на цѣлый рокъ	12 кр.	на цѣлый рокъ	12 рубль.
на пѣвъ року	6 кр.	на пѣвъ року	6 рублей.
на четверть року	3 кр.	на четверть року	3 рубль.
съ дод. "Библіотеки":	съ дод. "Библіотеки":	съ дод. "Библіотеки":	3 рубль.
на цѣлый рокъ	16 кр.	на цѣлый рокъ	16 рублей.
на пѣвъ року	8 кр.	на пѣвъ року	8 рублей.
на четверть року	4 кр.	на четверть року	4 рубль.
на саму додатокъ:	на саму додатокъ:	на саму додатокъ:	4 рубль.
на цѣлый рокъ	15 кр.	на цѣлый рокъ	15 рублей.
на пѣвъ року	7.50 кр.	на пѣвъ року	7.50 рублей.
на четверть року	3.75 кр.	на четверть року	3.75 рублей.
съ дод. "Библіотеки":	на саму додатокъ:	на саму додатокъ:	6 кр.
на цѣлый рокъ	19 кр.	на цѣлый рокъ	19 рублей.

Для Варшавиць, окрѣдже Россії:

на цѣлый рокъ

15 кр.

на пѣвъ року

7.50 кр.

на четверть року

3.75 кр.

съ дод. "Библіотеки":

на саму додатокъ:

на цѣлый рокъ

19 кр.

на цѣлый рокъ

6 кр.

ЗАПРОСИНИ ДО ПРЕДПЛАТЫ на рокъ 1884.

Съ новымъ 1884 рокомъ розпочинаємо
пятій рокъ видацьства "Дѣла". Съ поно-
вленими силами, съ надѣєю на дальший успѣхъ
нашої працѣ на народній пивѣ, съ повною
вѣрою въ громадну моральну и матеріальну
помогу зъ сторони всѣхъ нашихъ П. Т. Ро-
димцевъ — поднимаемося дальшихъ трудовъ
для добра нашої Руси.

"Дѣло" и "Библіотека наїз-
ненитихъ повѣстей" будуть виходи-
ти въ р. 1884 въ такому самому объемѣ
и въ такої же порѣ, якъ сего року. "Дѣло"
що вторника, четверга и суботы, а "Библіо-
тека" два разы въ мѣсяць кожного 15-го и
послѣднаго по 2 аркушѣ друку.

Предплату на "Дѣло" виносить на
рокъ 12 зр., на пѣвъ року 6 зр., на четверть
року 3 зр., на мѣсяцъ 1 зр. Предплату на
"Библіотеку наїз-
ненитихъ повѣстей"
виносить: на рокъ 5 зр., на пѣвъ року 2
зр. 50 кр., на четверть року 1 зр. 25 кр.
Предплатники "Дѣла" платять за "Библіо-
теку" наїз. пов. на рокъ лиши 4 зр., на
пѣвъ року 2 зр., на четверть року 1 зр.

Для Россії предплата "Дѣла" ви-
носить на цѣлый рокъ 12 рубльвъ, на пѣвъ
року 6 рубль, на четверть року 3 рубль. На
"Дѣло" вразъ съ "Библіотекою" на рокъ 16
рубль, на пѣвъ року 8 рубль, на четверть року
4 рубль. На саму "Библіотеку" на рокъ 5 рубль,
на пѣвъ року 2 рубль. 50 коп.

Новоприступаючій Предплатники "Библіо-
теки" наїз. пов. достануть даромъ поча-
токъ славної повѣсти Маврикія Іокая "Золо-
тый чоловѣкъ", котра заче печататись ще
сего року.

Предплату слѣдує пересыпать (найдогдѣ
пійше переказомъ поштовимъ) до "Адми-
ністрації Дѣла во Львовѣ".

При письменномъ замовленю "Дѣла"
або "Библіотеки" просимо все точно подати
адресу замовляючого, часъ, до якого має ча-
сопись посыпаться и часъ сплати належної
предплати.

Рѣвно жъ просимо всѣхъ Вп. нашихъ
Предплатниковъ, у котрихъ маємо ще зале-
гості, щобъ чимъ скорше ихъ надобили,
бо съ кінцемъ року редакція мусить вироб-
нити всѣ свои рахунки.

Редакція и Администрація "Дѣла".
ул. Галицка ч. 44.

Крокъ на передъ!

Много а много тяжкихъ и прикрыхъ до-
свѣдовъ мусѣла перебути наша галицка Русь,
закимъ дойшла наконець до зрозуміння и пе-
ресвѣдчення, що въ нинішніхъ часахъ наше
спасеніе народне не знайде на часъ "зъ горы",
але що его треба здобувати собѣ наимъ "зъ
долини" — ревною а неусыпною працею надъ
ширењемъ просвѣти и моральности, доводже-
ніемъ до красного быту супольного та е-
кономичнимъ і надъ розбуджуваньемъ політи-
чно-національного самопознання нашого народу.
Всѣ чинності нашої інтелигенції чи то по
більшихъ центрахъ руско-народного руху, чи
по глухихъ закуткахъ нашого краю, где тру-
диться поодиноко и то середъ найнепріязні-
шихъ относинъ наші священики-патріоти, —
всѣ, кажемо, чинності нашої інтелигенції
стремлять нынѣ іменно до тої однії великої
цілі і зливаються въ одну могучу гармонію.
Кождій патріот рускій мусить радуватись зъ
новою душѣ, коли тайже день въ день довѣ-
дується зъ рускої часописи про що-разъ нові
читальній народний, про нові кружки для хо-
рошої співлі церковного і свѣтського, про зма-
гання народу вибодутись зъ економичної пуж-
жди и зъ підъ чужої неволї черезъ патомъ
промисль, черезъ свою торговлю.

Много-надѣйній і спасительній тій обявії
въ нашомъ нинішнімъ житті народнімъ треба
намъ конечно всѣми силами піддержувати,
скрѣпляти і ширити. Не можна сказать, щобъ
въ тімъ напрямленію не працювалося; наша
журналистика, наші товариства інституції,
ба и поодинокі патріоти по силѣ-можності
сповіють свої народній обовязокъ. Але то-
го не досить для повного величного розцвѣту
народного дѣла. Треба зробити зновъ одинъ
крокъ напередъ — треба чимъ скорше взя-
тись до устроювання вѣчъ окрестнихъ!*

На сколько вѣча въ загалѣ розбуджують
въ народѣ охоту до просвѣти, познаньє сво-
ихъ потребъ жизненныхъ и почуття націо-
нальне, — о тімъ мы вже добре знаємо зъ
двохъ вѣчъ всенароднихъ, які отбулися въ
1880 и 1883 во Львовѣ. Але вѣча тії всен-
ародній мали програму широку, загальну па-
родну, — тоже и пѣкто не може жадати,
щобъ на тихъ вѣчахъ розбирались подробно

*) Кажемо "окрестнихъ", а не "окруж-
ныхъ", бо мы думаємо про вѣча на яку-тамъ
окрестності, а не на "округъ" въ значенію ад-
министраційнога. Вѣча скликане и. пр. въ Стан-
иславовѣ обнимало не толькъ округъ станисла-
вовскій, але и. пр. и стрыжівскій и коломийскій.

арія а пѣсні, то не все одно. Пѣсні народна, то
кругъ дуже вузкій, 8—16 тактівъ, а вже
и по цѣлой пѣсні народній. Тому, щобъ чув-
ство слухателя напоилося ви звуками, повторя-
ючи пѣсні народна колька і кольканайця
развой съ отмѣнными словами, але се дѣється
на вечерицяхъ въ дома сльо або при форте-
піанѣ, — но не въ оперѣ для нїї мѣсце. А
коли на десять оперъ і почучевъ одна така
пѣсні (лишь не живцемъ въ народіа, кромѣ
тъ оперетѣ) то найчастѣйше въ устахъ під-
рядніої особи.

По причинѣ, що гдѣякі не зумѣли до-
смотрити народніхъ пѣсній (мелодій), смѣю
запитати: где границя тихъ народніхъ пѣ-
сній зачиняється, а гдѣ кончяється? Коли і котру
мелодію можна назвати народною, та по чѣмъ
її можна познати, чи по синій, жовтій, бѣ-
лій чи червоній красцѣ? На се не легка от-
повѣдь. Щобъ народну мельодію можна під-
знати, треба намъ въ іншої сторони ви при-
дивитись. Тутъ можемо лише о характерѣ та
дусъ народніхъ пѣсній говорити. А той єсть
у нашого народу: тужливий, потягливий, по-
диничій, нагій, задумчивий, монотонний. Ідѣмъ
на Подолье, Покутте та въ Карпаты, а при-
слухаймо имъ. Суть такоже веселій і геро-
їчній пѣсні, но сї суть вже новѣйшій ери, не
вжилисши ще въ цѣломъ народѣ. Щобъ мельодія
була народною, мусить въ народѣ
перейти, въ народѣ жити. Але пѣсні, мельо-
дії, арії..., котрій першій разъ на сцену ви-
йшли, маються звати народними? Чи жъ ком-

и всесторонньо поодинокі питання економичній
і просвѣтній, жизненній для нашого народу.
Се може дѣятись толькъ на окрестныхъ
вѣчахъ. Такій окрестній вѣча повинні бути
отъ часу до часу скликувани въ центральнихъ
окрестностяхъ, обіймаючихъ колька округовъ
администраційнихъ, подобныхъ до себе еконо-
мичнимъ относинами, а тымъ самимъ і потреб-
ами мешканцівъ. На такихъ вѣчахъ окрест-
нихъ радили бы наші селяни та мѣщане ра-
зомъ съ интелігенцією надъ жизненными пы-
таннями економичними і просвѣтними, споль-
ними цѣлому рускому народови, а при тімъ
обговорювались і потреби спеціальній доты-
чної окрестности. О спасенії впливѣ та-
кихъ вѣч на нашъ народъ — коли би мав-
бы случай якъ найчисленнійшій і найакти-
внійшій брати въ нихъ участъ, — нема що
довго і розводиться. Дѣло народніхъ чита-
льни, кружківъ хорового співлі, крамниць,
шпихлѣрвъ і пожичковыхъ кась громадскихъ
були такими окрестніми вѣчами поставленії
на твердь основу. Не говоримо вже о ін-
шихъ здобуткахъ великої важності, якъ при-
мѣромъ, що черезъ ширше познаванье себе і
черезъ рѣвне заявлюванье своїхъ потребъ ви-
творювалось скрѣзъ въ народѣ почуття на-
родової солидарності і спільноти народної.

Найбільшими мѣсцями для вѣчъ
окрестнихъ уважаються загально мѣста: Стан-
иславівъ, Тернополь і Переяславъ. Въ тихъ мѣстахъ
народахъ — чимъ скорше, тымъ лучше, —
починати приготовання для народніхъ вѣчъ
окрестніхъ вѣчъ і запевне откликається до
патріотизму нашої інтелигенції по окрестно-
стяхъ, щобъ она залася підготовлюваньемъ
терену для якъ найкрасшого успѣху і якъ
найбільшої користі вѣчъ окрестніхъ для на-
родного народу. Сподвѣємося, що откликъ сей
буде відъ всіхъ приятий даже і що вѣчі
окрестніхъ зможуть розпочатись ще за зиму,
отъ хочби по нашихъ святахъ. Всякі пред-
ложена і обговорювана поодинокі пытання
дотычніхъ того важного дѣла — знайдуть
раде принять въ нашої часописи. Ми жъ
виказуємо ще разъ наше горяче бажанье,
щобъ вѣча окрестній стались якъ найскорше
довершеною фактюмъ і до того нового кроку
напередъ кличмо всѣмъ людямъ щиро волѣ
— щастя Боже!

позиторъ виявъ іхъ живцемъ въ народіа? Що
иншого, наколи якісь уступъ подобається, запа-
мятавъ, виучиться, вѣде колися може і межи
народъ, але не за першимъ представленьемъ.

Арії же, то не пѣсні. Їхъ об'ємъ про-
тягається до ста і півтораста тактівъ. Їхъ мѣ-
сце въ оперѣ. Они становлять довгій робжново-
ubarlevi музикальній гадки, зложений въ бль-
шій головоніхъ і поменшіхъ частокъ. Они для
своїхъ довжини, робжновородної ситуації та роб-
жновородного чувства мусятись въ робжновороднихъ
сукняхъ являти. Інакше монотонія. Тоже коли
хочемо на

чать рускихъ. Наколибы отже вѣдти, по-
сѣщаючи руску школу вправъ, були руского
походженя, то въ такомъ случаю побиралибы
науку въ загального числа обовязанныхъ ходи-
ти до школы лишь 927, а половина зъ нихъ,
то 692 дѣтей, лишились бы бевъ всякои науки.

Ухвала рады мѣской во Львовѣ поставила за условіе открытия паралельныхъ клясь съ рускимъ языкомъ выкладовымъ, чтобы зголосилося що найменше 40 дѣтей, которыхъ родичъ желаютъ науки въ рускомъ языцѣ. Доповненіе такого условія показуєся однакъ въ данныхъ обставинахъ зовсѣмъ неможливымъ. Сопоставивши цифры выказуючій загальну фреквенцію дѣтей во Львовѣ, показуєся, що на кожду въ клясь припадає въ всѣхъ дѣтей пересѣчно 100, а зъ того выходитъ дальше, що число рускихъ дѣтей нѣколи не може досягнути цифры 40, якъ того жадає рада мѣста Львова. Львовскій Русинъ зовсѣмъ не можуть згодитися съ ухвалою рады мѣской во Львовѣ, щобы при помочи индагаціи родичъ въ рѣшати о выкладовомъ языцѣ, бо звѣстно, що не кождый ради рѣшиться на таку пслитичну сповѣдь. Противно, наколи открыєся школа або введеся рускій языкъ яко выкладовый въ котрой въ существующихъ школъ, она не буде порожно стояти и кождый пoшле тамъ свою дитину.

Комитетъ пятнайцати откликуясь до основныхъ законовъ державныхъ гарантуючихъ каждой державою признаной народности рѣвноправность якъ такожъ на рѣшенье державного трибуналу и взыдавъ министерство просвѣты, ужити всѣхъ средствъ, щобы во Львовѣ от-

Новый Поворотъ

въ справахъ нашего школьнитства народнаго.

Нѣкому запевно, кто пильно слѣдить за
справами нашего школьнictва, не затерлось
доси въ памяти приkre враженye, яке зробили
сегорѣчній дискусіи соймовій надъ тыми спра-
вами, а особливо тоз непотѣшне открытьe, що
краєва рада школьнa не есть въ станѣ пред-
ложити рахунковъ анѣ одної окружной ради
школьної (кромъ радъ школьныхъ въ мѣстѣ
Львова и Кракова) за весь часъ ихъ урядова-
нї, т. в. отъ 1874 року. Въ виду того откры-
тия цѣлый край ставъ мовъ оставпѣлый: зна-
чится, не знаемо, куды идутъ, якъ и на що
выдаются грошъ, призначени на народну про-
свѣту, не знаемо, чи они повернени совѣтно
на народный хосенъ, чи може змарнований на
рѣчи не маючї нѣякого звязку съ просвѣтою
народною, — не знаемо нѣчого, бо нема ра-
хунковъ, не ведено рахунковъ, помимо выра-
вныхъ приписовъ уставы.

Мы не будемо нагадувати многихъ о-
стрыхъ отзывовъ о радѣ школьній, які роз-
далисъ въ сегордніомъ сеймѣ навѣть зъ вы-
сокихъ офиціяльныхъ усть, — але пригляне-
мось найновѣйшому крокови тои рады школьній,
котримъ она хоче направити задавнене
лихо, зрегабилитувація въ очахъ овиніи пуб-
личної. Урядова „Gazeta Lwowska“ зъ минув-
шои суботы доносить намъ, що въ обохъ по-
слѣдніхъ мѣсяцяхъ на колькохъ засѣданняхъ
занималася рада школьнa справою рахунково-
сти въ радахъ школьныхъ мѣсцевыхъ и окру-
жныхъ, що постановила въ той справѣ певній,
означеній ухвалы, котрій съ початкомъ
слѣдуючого року войдуть въ житѣ,
и що выпрацювала въ тойже справѣ родъ про-
памятного письма, предложеного намѣстництву.
Позаякъ по нашей думцѣ тіи ухвалы рады
школьной мають яко фактъ дуже велику
вагу и досадно свѣдчать о дусѣ, якій панує
середъ нашои найвишої школьнїй институ-
ції, тожъ мы поволимо собѣ, яко документъ
историчный, навести ту въ дословномъъ пере-
кладѣ.

„На засѣданіяхъ рады шк. краевои въ днія
17 падолиста и 15 грудня ухвалено:

1. Завозвати всѣ рады школьній окружній съ выняткомъ радъ шк. въ мѣстѣ Львова и Кракова, щобы съ початкомъ р. 1884 удълинили мѣсцевї рады школьній своихъ окруждъ отъ обовязку побирания престацій, що мають впливати до фонду школьнаго окружнаго на платню учителївъ и на дробній выдатки школьній.

2. Зарядити посредствомъ тыхъ же радъ
школьн. окружныхъ, щобъ ти престаціи впły-
вали отъ контрибуентовъ прямо до касы фон-

ду школьного окружного обминаючи раду
школьну мъсцеву.

3. Поручити такожъ посредствомъ радъ
школьн. окружныхъ всѣмъ урядамъ податко-
вымъ, щобы до своихъ книгъ ликвидаційныхъ
замѣсть фондовъ школъ мѣсцевыхъ взяли на
т. зв. припись кожду громаду и кождый об-
шаръ двбрскій, причастный до певної школы,
яко самостойныхъ контрибуентовъ и щобы
такъ само выказували ихъ валеглости до екве-
куціи съ кінцемъ кождого кварталу.

4. Обвѣстити посредствомъ президіи ц. к. нямѣстництва всѣмъ ц. к. старостамъ бѣзъ взгляду на те, чи суть предсѣдателями радъ школьніхъ окружныхъ чи нѣ, що они въ першой линіи будуть отповѣдати за точне стяганье престацій школьніхъ якъ бѣжучихъ такъ и залягающихъ, але що до послѣдніхъ вастерегчи собѣ, що краєва рада школьнa въ порозумѣнію съ выдѣломъ краевымъ може часомъ дозволити сплачуванье ихъ ратами.

5. Зарадити, щоби почавши отъ 1 сѣчня 1884 р. рефераты всѣхъ ассигнацій касовыихъ, выдаванихъ радами шк. окружными, заразъ по выготовленю експедиціи, а мѣсячній дневники касовій фондъ шк. окружныхъ съ концемъ кожного мѣсяця були предкладаній прямо радѣ шк. краївѣй, взглядно департаментови рахунковому ц. к. намѣстництва, который провадити буде евиденцію доходовъ и выплатъ фондовъ шк. окружныхъ и пильнувати точнаго стягання якъ бѣжучихъ такъ и залягающихъ належитостей.“

Прочитавши тѣ ухвалы нашей автономичной рады школьнай, каждый попередъ всего мусить запытатися: яка ихъ цѣль? якому недостаткови въ дотеперѣшнѣмъ устрою хотятъ они запобѣгчи? Зъ ухвалъ самыхъ выпльває, що головный недостатокъ нашего школьнинцства лежить въ вадливомъ устрою радъ шк. мѣсцевыхъ, а спеціально въ тѣмъ, що престаціи, котрї малибы вплывати до фондовъ шк. окружныхъ, або зовсѣмъ не стягаються, або стягаются недбало. Мѣжь тымъ, сколько себѣ пригадуємо, въ соймѣ головный натискъ клався не на то, а на недбалость радъ шк. окружныхъ, котрї не провадятъ рахунковъ! А мѣжь тымъ въ ухвалахъ рады шк. краевои только точка б-та дотыкає того недостатку и стараєсь ему зарадити въ способъ не менше оригиналный якъ и непрактичный (о чѣмъ дальше буде бесѣда), а тымчасомъ точка 1-ша тихъ ухвалъ прямо отбирає всяку компетенцію радамъ шк. мѣсцевымъ, робить ихъ зовсѣмъ непотрѣбными а функцію ихъ переливає на старство. Щожь се значится? На якой подставѣ за провину радъ шк. окружныхъ мають бути повѣшній рады шк. мѣсцевій? А отъ послухаймо аргументаціи нашей найвысокой автономии и власти школьнай.

Радѣ шк. краевѣй зовѣмъ не було тайною, що администрація фондовъ школьніхъ окружныхъ и мѣсцевыхъ (въ соймѣ говорилось лишь о окружныхъ) не отповѣдає всяkimъ вымогамъ (въ соймѣ говорилось, що не отповѣдає анѣ найменшимъ вымогамъ, бо робится бевъ рахунковъ) доброго господарства, що именно рахунки фондовъ окружныхъ за- для недостачъ фаховыхъ органовъ не суть правильно, посля засадъ бухгалтерійныхъ (яка скромнѣсть!) ведений и що рады шк. мѣсцевїи не досыть старанно занимаются стяганьемъ престацій на платнѣ учителївъ, черезъ що нагромадились значнїе залеглости, котрїи мусѣвъ фондъ краевый заступати зворотными завдатками. (Жаль, що рада шк. краєва, хоть посля власного признания знала о той хибѣ, доси не только тѣй не зарадила, але противно, якъ вияснено въ сегорѣчномъ соймѣ, уперто откидала всякий домаганія выдѣлу краевого о предложеніе, а евентуально о управильненіе рахунковъ радѣ шк. окружныхъ!) Застановлючися близше надѣ причиною тихъ залеглостей — (що надѣ тымъ застановлюватися? Залеглости, если суть то

не пропадутъ, але будуть стягнені! А о причинѣ неладу въ рахункахъ радъ шк. окружныхъ рада шк. краева чому не застанивилася?) — прійшла рада шк. краева до того перекона-
ня, що вина не лежить на радахъ шк. окружныхъ (чижь то коли твердивъ, ра-
щобъ рады шк. окружнї були виною зале-
гостей? Та толькожь и не о то йшло, а о
неладѣ въ рахункахъ тыхъ самыхъ радъ шк.
окружныхъ!), але на радахъ шк. мѣсце-
выхъ, котрій не сповняють належно своихъ о-
бовязковъ. Рады тї не суть въ станѣ прова-

дити належно рахунковъ и не мають средствъ
о того, щобы безпосередно виступити супро- да

тиль недбалыхъ контрибуентовъ⁴. Welche Wendung mit Gottes Fügung! Рады шк. окружний за весь чистъ своего существования не проводили рахунковъ анъ контролъ надъ радами шк. мѣсцевыми, а въ аргументаціи рады шк. краевои показуяся, что виною всему суть не рады шк. окружний, але именно рады шк. мѣсцевый!

И якій же лъкъ ухвалюєся на тую недугу ?
А отъ такій, щобы отобрati всяку компетен-
цію радамъ шк. мъсцевымъ, а переляти єи
по части (що до стягання престацій) на старо-
ства, а по части (що до заряду фондовъ мъ-
сцевыхъ) на тї самї рады шк. окружний, ко-
гдї послї загального голосу публичного въ-
цѣломъ дѣлъ именно самї найб旣льше прогрѣ-
шили !

А якійже лѣкъ ухвалено на хроничный
неладъ въ рахункахъ радъ шк. окружныхъ?
Лѣкъ, якъ сказано выше, на столько ориги-
нальный, на сколько и непрактичный. Ото
всѣ рефераты и всѣ дневники касовї всѣхъ
радъ школьнїхъ окружныхъ мають бути що
займоще разъ на мѣсяцъ присуданї до пре-

найменше разъ на мѣсяць присыланій до перегляду и справдженя до Львова, до рахункового департаменту намѣстництва! Цѣкава рѣчь затымъ, кто властиво буде провадити бѣль терь рахунки радъ шк. окружныхъ? Намъ здався, що ся ухвала вложила той обовязокъ зовсѣмъ прямо на департаментъ рахунковый д. к. намѣстництва. Що жъ будуть робити рады шк. окружнї? И якъ властиво выглядати буде на практицѣ тое вѣчне пересыланье дѣломъ бухгалтеріи всѣхъ радъ окружныхъ до мѣсяця до Львова и назадъ? И отки выдѣлъ рахунковый д. к. намѣстництва набере потрѣбныхъ силъ до вѣчного контролювання такои многоты рахунковъ? Очевидна рѣчь, що книги и рефераты радъ шк. окружныхъ, звѣнѣ высланій до Львова, не будуть могли завтра назадъ вернутися, що праця надъ переглядомъ и справдженемъ рахунковъ кождои поодинокои рады шк. окружної вайме пару днївъ, такъ що колибъ навѣть намѣстництво только для той спеціальної роботы отворило особну канцелярію, то все таки книги и рахунки гдякихъ радъ шк. окружныхъ будуть лежати въ намѣстництвѣ и 2—3 недѣлї. А суды за той часъ буде вписувати рада шк. окружна ново-впливаючї позиції, не маючи подъ рукою книгъ касовихъ? Намъ здався, що замѣсть ладу ся постанова рады шк. краївої внесе только ще бѣльшій неладъ въ дѣловодство радъ шк. окружнихъ, а зовсѣмъ безахосенно причинится урядникамъ намѣстництва множество лишної роботы.

Але дѣло се кромъ свои непрактичности и евентуальной безхосенности має ще одну и то дуже важну принципіальную сторону. Ухвата рады шк. краевои, особенно въ точкахъ 1 и 2 выразно нарушує приписы обовязующи оси „Уставы зъ дня 2 мая 1873 о закладаню и удержаню публичныхъ школъ народныхъ“. Дн. зак. кр. Ч. 250). Арт. 20. тои уставы говоритьъ выразно, что „рада шк. мѣсцева заряжув мѣсцевымъ фондомъ школьнымъ, побиав всѣ доходы и пильнує, щобъ они правильно вплывали. Рада шк. окружна и краева мають въ мысль того самого арт. только надзиръ и контролю надъ мѣсцевыми фондами, але абсолютно не мають права успендувати цѣлый той артикульставы и увольнявати рады шк. мѣсцевий отъ того, уставою на нихъ вложеного обовязаку. Дальше арт. 27 тои саюи уставы говоритьъ выразно, что до фонду шк. окружного вплывають грошевій доходы мѣсцевыхъ фондовъ школьніхъ призначениія платню учителямъ, але нѣгде не говорится тѣмъ, щобъ ти фонды вплывали до касы окружной „обминаючи рады шк. мѣсцевий“, нѣ щобъ туды вплывали такожъ фонды, призначениія на всякий іншій дробній выдатки для школьніхъ т. в. загаломъ весь фондъ школьній мѣсцевый, якъ сего хоче точка 1 свѣжкої увалы рады шк. краевои. Въ конци арт. 31 оижъ уставы краевои говоритьъ, что „фондомъ шк. окружнымъ заряджує рада шк. окружна єдъ дозоромъ рады шк. краевои и послѣ винострукцій“, — але абсолютно нѣчого не говоритьъ о справджуваню рахунковъ въ бюлахъ намѣстницства. Мы бачимо ватымъ въ увалахъ рады шк. краевои зъ д. 17 падолиста 15 грудня явне нарушеніе уставы краевои зъ р. 1873, и то нарушеніе съ очевиднымъ ущербомъ для краевои автономіи въ правахъ школьніхъ. Ущербъ той есть знаний о только, що:

1) отбирає майже всяку компетенцію разом з міфопозами у паспортах

ціями майже илюзоричними и позбавлеными практичного значення;

2) отдае не только еквекутиву, але и са-
ме дѣловодство въ руки властей не автономич-
ныхъ, въ руки администраціи державной.
Въ виду того мы по прости

и въ виду того мы по прости не можемо
пороазумѣти, якимъ правомъ авторъ дописи о
той ухвалѣ въ „Gaz. Lwoowsk-ой“ може при-
кнци говорити, що „повысши змѣны, якъ ба-
нимо, зовсѣмъ опираються на уставахъ (именно
на арт. 20, 27 и 31, съ котрыми, якъ мы по-
казали, стоять въ цѣлковитой суперечности!)
и не нарушаютъ правного становища радъ шк.
мѣщевыхъ и окружныхъ! Чи чоловѣкъ, що
могъ написати таку суперечность, мысливъ
що коли небудь або чи бачивъ онъ коли на
свои очи тую уставу, на котру покликався?
Не вже жъ таки наша нещастна автономія
дойшла до того, що можна нарушувати єї
уставы, спекулюючи на несвѣдомость або бай-
дужнѣсть загалу? А свѣжа ухвала рады школъ-
нои есть не бѣльше и не менше, якъ абдика-
цію автономіи на користь властей политич-
ныхъ!

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Выборы до корпораций урядничихъ въ комитатахъ) зачалися дня 17 л. грудня и мають бути переведеній ще до конця сего року такъ, що съ новимъ рокомъ зачнутъ въ цѣлой Угорщинѣ урядувати новій урядники. Отнова урядниковъ будила въ Угорщинѣ завсѣгды дуже живый интересъ и нѣкто зъ жителївъ комитату не могъ оттагнутися отъ агитаціи выборчої. Интересъ для новыхъ выборовъ взмagaється въ теперѣшнїй добѣ для того, що въ цѣлой Угорщинѣ панує переконанье, будьтобы сегорбчий выборы були вже послѣдній и будьтобы выборцѣ робали сего року послѣдній разъ ужитокъ зъ свого права. Основою такого заключенія есть загальне незадоволеніе зъ теперѣшної системи, и хочь въ рѣшаючихъ країахъ нѣкто на разъ не думає про еї змѣну, то загалъ населенія не може собѣ вътолкувати, щобы теперѣшній отношенія могли на дальше лишилися безъ змѣни. Теперѣшну систему піддержує ще президентъ министрозвъ Тисса, однакожъ и онъ буде мусѣвъ съ часомъ подумати о реформѣ, а вже вове министерство мусѣлобы, якъ кажутъ, виступити съ предложеніемъ, щобы урядники муниципальний выходили не зъ выборовъ, лишь зъ номинаціи правительства. Жива участь въ теперѣшнїй борбѣ выборчої оправдується именитымъ, що правительство, на случай переведенія реформы въ дусѣ номинації, лишилобы въ урадѣ дотеперѣшніхъ урядниковъ, якъ се вже мало мѣсце при реформѣ судовництва. Кандидаты, виступаючій въ теперѣшнїй хвили мають тымъ певнѣйшу надѣю, що правительство ихъ увзгляднить, що вже выданый передъ двома роками законъ квалификаційный обмежає свободный вибіръ урядниковъ въ користь тихъ людей, котрій вже разъ завѣдували урадомъ въ комитатѣ. При виборахъ комитатовихъ нѣколи майже не розходиться о принципы, а одинокимъ мотивомъ політично соціальної натури въ комитатахъ, заселенихъ виключно Уграми, есть пытанье жидовске. Коли одинъ зъ кандидатовъ має за собою жидовъ, то противный кандидатъ есть певно антисемітомъ и групуете коло себе христіянський вѣроисповѣдання. Съ незвичайною завзятостею ведеся така борба въ саблоцкому комитатѣ, где отогралася справа тисса-еолярска. — Въ комитатахъ, заселенихъ мѣшаною людностею, уступає пытанье жидовске на другій плянъ, а натомѣсть становить головный елементъ агитаціи пытанье національне. Въ комитатахъ, где живутъ побѣчъ себе Мадяры и Славяни або Румуни, стає одинъ зъ кандидатовъ по сторонѣ не-мадярского елементу, коли другій фаворизується Мадярами. Въ борбѣ выборчої грають дуже важну ролю т. зв. сельскій нотарѣ, а ктіхъ для себе позыскає, той має більшість голосівъ вибранихъ, а велику частину голосівъ вирильнихъ. Кождый судія повѣтковий, що має лише гроха енергії и проворности, розпоряджає голосами свого округа и зъумѣє перефорсувати такихъ урядниковъ, якихъ самъ захоче. — Въ комитатахъ спокойнѣшихъ стають наспротивъ себе посля давнаго звычаю кандидаты впливовихъ родинъ въ комитатѣ, а где одна родина не має виключної власти, тамъ кончается борба виборча звычайно компромисомъ межи найбільшими впливовими родинами; а дуже часто входить въ гру и найближшій вибіръ посла: Одна сторона обсаджує своїмъ кандидатомъ посаду вице-губернану, а друга зыскава для свого кандидата посольське крѣсло. — Кождый комитатъ въ Угорщинѣ становить для себе мовьбы особный свѣтъ и нѣколи майже не лучається, щобы въ якомъ комитатѣ вибрано кого урядникомъ, котрій тамъ не живе. Такій уважається загальною интрузомъ и нѣгде не знайде поклонниковъ.

(Въ Триестѣ) отбулося днѧ 7 (19) грудня
урочисте открытие новои пристани. На уро-
чистость насыпъ министеръ торговлѧ Пино, котро-
го повитавъ президентъ рады завѣдующой полу-
чневои желѣзницѣ бар. Гоуфенъ. Онъ дякувавъ
министрови за то, що лично явився и проинвъ-
го, щобы позволивъ отчитати грамоту, сказву-
а памятку положенъ свѣрного каменя (*Schluss-*
stein) По отпітваню грамоты отар-

шымъ инспекторомъ Бемхесомъ, который вѣвъ будову новой пристани, вложено грамоту въ мѣдяну пушку и опущено въ отвѣрь. Опосля покладено сѣбрый камень, а министръ торговлѣ Пино першъ ударивъ три разы молотомъ, высказуючи при томъ желанье, чтобы удары були символомъ дальнихъ великихъ працъ въ користь и честь Триесту. — Працъ коло будовы зачалася 1868 р. и зачѣмъ приступлено до покладенія угольного каменя, перестудовано 12 проектовъ. Будова пристани стрѣчала незвычайній трудности а кошта еи выносятъ 14,600.000 зр. — День 19 л. грудня буде памятный въ исторіи Триесту, бо съ довершениемъ будовы новой пристани, вяжется тѣсно пытанье знесенія вольной пристани. Австрійскѣе правительство поспоило вже отъ давна съ гадкою зѣронанія Триесту стъ прочими мѣстами, а сквизиентомъ за знесеніе его привилегій торговельныхъ була будова новой пристани. — Тенерь будова вже доконана и нова пристань отдана до ужитку; правительство вывязало отже зъ овоихъ приречень, а день уроочистого покладенія сѣброго каменя заповѣда Триестови нову еру, которую съ обавою стрѣчаетъ переважна часть житељей сего жъ мѣста.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Нѣмецкій князь у папы. Въ второкъ 18 с. м. отѣдавъ нѣмецкій престолонаслѣдникъ папу. Бувъ то першій князь зъ паньюю родини, которога принимавъ папа офиціально отъ часу, якъ уважає себе вѣнзель въ Ватиканѣ. Для цѣкавости, якъ таке принятые выглядяе, подасмо хочь коротенький его описъ. Въ второкъ було наоколо Ватикану або якъ его тепер называють Лѣбѣгода зовѣтъ тихо и спокойно и не було видко нѣякихъ приготовань до принятія якогось достойнаго гостя. Доперва въ подвѣріи св. Дамаза пывивъ першій видъ незвычайного торжества. Тутъ була уставлена т. зв. „nobelgarda“ въ повнѣмъ торжественномъ строю и съ добутыми мечами. При входѣ на Scala Regia стояли жандарми въ канонирскихъ чоботахъ, бѣльяхъ панталонахъ, чорныхъ фракахъ и трикунтихъ капелюхахъ и чотири швайцари въ середновѣчній одежі въ жовто-червоній паски, въ шеломахъ съ бѣльми китицями и гелебардами. По сходахъ сихъ входитися до троновыхъ апартаментовъ. Въ першій сали, що виходить на площадь св. Петра, стояла швайцарска гардія. Сали са есть велика и украшена фресками зъ XVI столѣття. Въ другій сали, въ которѣ находиться величезний гербъ папы, стояли т. зв. Palafrenieri убрани въ червоній адамашокъ; въ третій сали мармуровой завѣшеной темно-червоними килимами, стояли жандарми; въ четвертій обитой червоними адамашкомъ стояли Palatini въ французкихъ униформахъ. Въ сїй сали можна видѣти сервету, на которѣ Рафаель на малювалъ св. Франциска. Въ пятій сали на поспѣхъ обитой прехорошими аррасовыми килимами, стояла нобельгарда, бусоланты въ червоній одежі, Camerieri di spada e sappa въ испанскихъ костюмахъ зъ чорного адамашку и въ бѣльихъ крзахъ, апостольскій пронотарѣ, папска тайна канцелярія, епископы и кардинали въ червонихъ одежахъ. Зъ сей салѣ входитися до салѣ тронової, обитой червоними адамашкомъ на поспѣхъ лежить великий въ цвѣти тканій килимъ, а въ глубинѣ троновий балдахинъ золотомъ и срѣбломъ вышити. За сено салею слѣдують приватніи комітати папы. Якъ разъ о першой годинѣ пріѣхавъ нѣмецкій престолонаслѣдникъ. Монсіньори Катальди, Теодоли и Маки въ супроводѣ чотирохъ бусолантовъ, чотирохъ паліфренеріи и чотирохъ швайцаровъ вишли ему на встрѣчу ажъ на площадь св. Дамаза. Дружина остановилася на поспѣхъ ступеніи сходобѣ и зробила шпалеръ; Катальди вишивъ на площадь и привітавъ князя въ імені папы. Потому удалися вѣтъ черезъ тронову салу ажъ до першої Anticamere secreta дожидаючи папа престолонаслѣдника на серединѣ комінати, позаякъ бѣль пріїмавъ не царствуючого князя. Фридрихъ Вильгельмъ вишивши, склонивши дѣви глубоко и лишаючи дружину, пойшовъ съ папою до его приватної бібліотеки. Черезъ пѣвъ години вишивши бѣль зновъ до тронової салѣ, где ему представлялися дружина и цѣлый двоє папы. Съ такою самою церемонією отпроваражено его зновъ ажъ на площадь передъ палатою. Цѣле привітавъ нѣмецкого престолонаслѣдника було такъ величаве, що трудно его и описати; жадень пануючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже щирый и не було въ нѣмъ ажъ слѣду политичного признаку. Съ дружиною князя розговорювали папа дуже вѣтжливо. Въ бесѣдѣ своїй панюючій двоřъ на цѣлій землі не въ силѣ такъ виступити имено підъ взглядомъ артистичній якъ двоřъ головы католицкої церкви. По авдіенції у папы отѣдавъ престолонаслѣднику Йакобиево, а опосля оглядавъ музей въ церковь св. Петра. Въ доповненіе сего опису привітавъ папою нѣмецкого престолонаслѣдника мусимо ще додати, що розговоръ папы съ княземъ нѣмецкимъ бувъ дуже

Желѣзничній поїзды.

Огъ 1 червня 1883 поблизу годинника львівського.

Отходять з Львова.

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вечеромъ поїздъ поспішний, о год. 4 мин. 5 рано поїздъ особовий, о год. 5 мин. 9 по пол. поїздъ мішаний и о год. 6 мин. 35 рано поїздъ львівський.

ДО ЧЕРНОВОЦЬ: о год. 6 мин. 30 рано поїздъ поспішний, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 вночі поїздъ мішаний.

ДО ПІДВОЛОЧИСЬКЪ: зъ головного дворца о год. 6 рано поїздъ поспішний, о год. 12 мин. 38 по пол. и о год. 10 мин. 31 вночі поїздъ мішаний.

ДО СТАНІСЛАВОВА: на Страй, рано о год. 7 мин. 5 поїздъ мішаний, вч. о год. 7 мин. 10 поїздъ омінбусовий, вч. о год. 8 мин. 32 поїздъ мішаний и о год. 11 мин. 20 передъ пол. поїздъ львівський і львівський Ільївъ-Щирець.

ДО ПІДВОЛОЧИСЬКЪ: зъ дворца Підзамче, о год. 10 мин. 17 вночі поїздъ поспішний; о год. 2 мин. 31 рано и о год. 3 мин. 48 по пол. поїздъ мішаний.

о год. 6 мин. 10 рано поїздъ поспішний, о год. 1 мин. 4 по пол. и о год. 11 вч. поїздъ мішаний.

Приходять до Львова.

ЗЪ КРАКОВА: о год. 5 мин. 40 рано поїздъ поспішний; о год. 9 мин. 27 вч. поїздъ особовий; о год. 11 мин. 40 передъ пол. поїздъ мішаний, о год. 7 мин. 54 вч. поїздъ львівський.

ЗЪ ЧЕРНОВОЦЬ: о год. 10 вч. поїздъ поспішний; о год. 3 мин. 52 по пол. поїздъ мішаний.

ЗЪ ПІДВОЛОЧИСЬКЪ: на дворец головний львівський, о год. 10 мин. 30 вч. поїздъ поспішний; о год. 3 мин. 5 рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мішаний.

ЗЪ СТАНІСЛАВОВА: на Страй, рано о год. 8 мин. 20 поїздъ омінбусовий, вч. о год. 8 мин. 32 поїздъ мішаний и о год. 1 мин. 53 по пол. поїздъ львівський і львівський Ільївъ-Щирець.

ЗЪ ПІДВОЛОЧИСЬКЪ: на дворец Підзамче, о год. 10 мин. 17 вночі поїздъ поспішний; о год. 2 мин. 31 рано и о год. 3 мин. 48 по пол. поїздъ мішаний.

Переводы и наследования

Осипа Шухевича

зъ портретомъ и биографією автора.

(Посмертне виданье.)

Львовъ, 1883.

Можна набути у накладника, проф. Володимира Шухевича (ул. Куркова, ч. 26) або замовити черезъ редакцію рускихъ часописов. Цѣна примѣрника 80 кр., съ пересылкою 85 кр.

Свѧтия кресты

мастерско пластично выконаній и изъ подиъ гарні!

Ты кресты суть помалѣвани нововынайденными выключно привилегіями въ ночи свѧтичими фарбами кристаллическими, котріе не подѣляютъ вѣкову землю и лъкъ свѧтого ивана хреста въ лѣтніи лѣчи съѣтъ тымъ самымъ блескомъ и пышнотою краски такожъ тіи наимъ нововынайденіи самосвѧтия кресты.

За знамениту силу свѧтла гарантуется.

Цѣна за штуку зр. 2,50, делекатнѣшу зр. 3,75 надзвичайно деликатну съ постмундемъ зр. 5.

Посылається за готовку або за послѣплатою.

Купувати єдино лишь у¹
Klingl & Baumann in Wien.
I. Tegetthoffstrasse Nr. 3.

N.B. Остерѣгаемо передъ наслѣдуваніями; кожда штука нашого нововынайденого самосвѧтчаго креста заосямотрена нашимъ знакомъ K. & B. Wien.

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“

гумористична повѣсть Миколая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Быдлавництва“ (278 сторінъ великою 8 кн.).

Цѣна 1 зр. 80 кр., съ пересылкою почтовою 2 зр.

Достати можна въ администрації „Дѣла“ и въ книгарні Ставропігійской.

Достати можна въ Администрації „Дѣла“.

„СВЯТИЙ ВЕЧЕРЪ“,
повѣсть знаменитого англій-
ского писателя К. Дикенса.
Цѣна 30 кр., съ пересыл-
кою 35 кр.

Достати можна въ адми-
нистрації „Дѣла“ або въ
книгарні Ставропігійской.

ФАБРИКА ДЗВОНÓВЪ

Івана и сына Антонія Серафінъ

въ Калуші (почта и стачія желѣзницъ),

надѣлена срѣбнимъ медалемъ заслуги и листомъ по-
хвальному на виставѣ рѣльєчной, якъ такожъ призна-
немъ на виставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломыї
(якъ съ свого часу часописи посвѣщали), поїдає на скла-
дѣ готовій дзвони и вyrabляє якъ найскорѣше підъ при-
стинными уловами дзвони всѣляко ваги и объему,
заручаючи за тревалостъ матеріалу и гармонійный звукъ.

Виреп. и Всеч. оо. приходникіи упрашають о
лазкавій замовленіи, котрій виробляють якъ найточнѣше

зъ глубокимъ поважаньемъ

Іванъ и сынъ Антоній Серафінъ.

(36—36)

К. Дикенса

Новорочній Дзвоны

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адми-
нистрації „Дѣла“ або въ
книгарні Ставропігійской.

Въ администрації „Дѣла“ мо-
жна достати слѣдуючу працю бл. п.

Володимира Барбінського:

1. СКОШЕНІЙ ЦВѢТЬ (ви-
мокъ зъ Галицкіхъ образцівъ),
цѣна 1 зр.
2. БЕЗТАДАННЕ СВАТАНЬЕ,
образокъ зъ Галицкого житя,
цѣна 80 кр.
3. ОТЧИТЬ ВЪ 100-ЛІТНІЙ
РОКОВИНЫ ЦВѢСАРЯ ЙО-
СИФА II. 17 (29) падолиста
1880, цѣна 25 кр.
4. БЕСВДА ВЫГОЛОСНАНА НА
НАРОДНОМЪ ВѢЧУ РУСИ-
НОВЪ 18 (30) падолиста 1880
о економічныхъ справахъ,
цѣна 15 кр.

Доходъ зъ першого твору при-
значує Родина покойника на па-
мятникъ нагробный, зъ дальшихъ
же трьхъ праць на стипендію им.
Володимира Барбінського. (9—?)

1884 рокъ.

Открыта предплата

1884 рокъ.

на

„ВОЛЫНЬ“

газету политичну, літературну и суспольного житя.

Вступаючи въ шестий рокъ свого істновання, въ 1884 р. газета „Волынь“ буде виходити якъ впередъ двѣчі въ тиждень, съ такою програмою:

- 1) Вступний статій о городській самоуправѣ и о пытан-
няхъ житя и потребъ Западного краю въ загадѣ въ особен-
ності Волиньской губернії. 2) Телеграмы. 3) Городска хро-
ника. 4) Хроника Волини и Западного краю: бѣжучі подѣл-
и статій научного змѣсту. 5) Вѣсти о важливихъ подѣлѣхъ
въ прочій Россії. 6) Політичній оглядъ чужихъ державъ.
7) Новій открытия и винаходи. 8) Бібліографія. 9) Рожні
вѣсти. 10) Біржевій оповѣстки. 11) Вѣсти о рѣжнихъ до-
ставахъ и торгахъ, особливо въ границахъ Волиньской губернії.
12) Рожній оповѣстки частныхъ лицъ, казенныхъ и
громадскихъ закладовъ и 13) Фейлетони.

Предплата принимается въ Житомирѣ въ канторѣ Редак-
ції, б. Бердичевская ул., д. Лашкевича.

Предплата цѣна.

На На На

Для городскихъ предплатниківъ рокъ. піврока 3 мѣсяці
безъ доставы и пересылки. 3 р. 30 к. 1 р. 80 к. 1 р.

Съ доставою до дому . . . 3 р. 50 к. 1 р. 90 к. 1 р. 10 к.

Для іногороднихъ съ пересыл. 4 р. 2 р. 20 к. 1 р. 20 к.

Замѣсть дробнихъ грошій можна залучати поштови
марки.

Іногородні предплатники доплачують за переміну а-
дреси по 20 коп.

(3—3)

Вже вийшовъ

Илюстрованый календарь

товариства „Проеvѣта“

на рокъ 1884.

укладу Василя Лукича.

Содержанье: Отозва. Календарь историчный, астрономичный, церковный, памят-
ній и въ приповѣдкахъ. Мѣсяцъ съ записками на кождый мѣсяцъ, при чѣмъ уваглядено
інформацій: Цѣсарська родина. Скаль стемплев. Рухъ жестьницъ въ Галичинѣ и Буков-
инѣ. Выхазъ оплатъ стемплевъ за важнѣйши справы правн и т. и. Щадницъ поштови.

Уставъ церковный на рокъ 1884. Складъ видали товариства „Проеvѣта“ (Стр. I—LXXV).

Часть литературна: Самъ собѣ письмъ (Оповѣданье Ивана Франка). — Исторія моєї сбъ-

їлки (Руслана). — Івась Музыка (Оповѣданье Г. Сникевича въ перекладѣ Лукича). —

Лѣсы и насосіка, оповѣданье бывшого пленикента (Мирона***). — Прошанье (зъ поеми

Спілка, Обдуреный Москаль, Мазуръ въ болотѣ, Могила. — Зъ поезій Володим. Липиниана:

Въ осені, На весну, Въ гаю. — Зъ житя Русиновъ: Яконтъ Кухаренко, Володимиръ Бар-

инова, Микола Лисенка, Осипъ Шухевичъ, Левъ Василовичъ (Сапоговскій). — Катерина,

поема Т. Шевченка. — Значеніе цвѣтівъ, деревъ и шахтъ въ поезії рускій. — Дещо про

Нежить и кашель, та способы, якъ ихъ лѣчiti (дра М. П...го). — О шкарлатинѣ (дра М. П...го). —

Записки господарскій. — Поясненія до дялкіхъ ілюстрацій. — Смішне. (Стр. 1—125). —

Рожній оголошенія. — Илюстрації: Портреты: Т. Шевченка, Володимиръ Барбінського, М. Лисенка. Образы: Матерь Божа, св. Борисъ и Глебъ. Науки природній: Орель, Оранг-Гу-
тангъ, Гориль, Слонъ индійскій, Крокодиль, Жирафа, Медведюкъ, Хомякъ, Котъ домовий,
Соліттеръ, Кораль, Кава, Кава.

Содержанье Календаря показує, що частина інформаційна и литературна дуже бо-

гати, а Уставъ церковный уложеній черезъ фахового знатока.

ЦІНА 50 КР.

Достати можна въ товариствѣ „Проеvѣта“ и во всѣхъ большихъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовляючъ у „Проеvѣты“ въ провинції, долучать 5 кр. на пошту. Коли кто замовить бодай 12 примѣрниківъ, одержить 20% рабату.

Понеже накладъ невеликий, просимо спѣшити замовленнями. Календарь на 1883 р. бувъ минувшого року до половины грудня вже вичерпаній.

Товариство „ПРОСВѢТА“
улица Скарбовска ч. 2.

„Die Tribüne“

есть єдинимъ великимъ, два разы денно выходачимъ
автономистичнимъ органомъ Вѣдня